

FARSKÝ LIST

10. február - 16. február 2025, číslo 585

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

MANAŽMENT V CIRKVI... alebo o tom, že Cirkev sa celkom vážne podobá firma, povedzme stavebnej alebo nejakej podobnej.

Lumen gentium sa v nasledujúcich bodoch venuje klerikom, čiže tým, ktorí boli Kristom povolani a apoštolmi a ich nástupcami ustanovení do tejto služby. Lebo je to služba – aj keď, v jazyku sveta, to niekedy znie akoby opačne, keď hovoríme o „vrchnosti“, dokonca u pápeža „najvyššej“. Lenže ako hovorí Ježiš, v Cirkvi prví sú poslední a poslední prví a „kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10, 44-45) a inde, „kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí za stolom? A ja som medzi vami ako ten, čo obsluhuje“ (Lk 22, 27). A tak nie nadarmo titul pápežov je „sluha sluhov Božích“, pretože s Kristom vládnuť znamená s Kristom slúžiť. Je to ako vo firme: Hovoríme o vrcholovom manažmente, strednom a nižšom – ale manažment tu je len a jedine na to, aby slúžil firme a jej zamestnancom, aby mohli nerušene a efektívne pracovať a živiť sa svojou prácou. A, samozrejme, slúžiť spoločnosti, v ktorej firma žije a funguje, pretože toto je zmyslom každého podniku, každej ekonomickej činnosti: poskytovať spoločnosti veci a služby, ktoré potrebuje. A tak v konečnom dôsledku na vrchole všetkého je zákazník, on (prinajmenšom v slobodnej kapitalistickej spoločnosti) tým pánom naozaj je. Jemu slúži firma a jej zamestnanci – a zase im slúži manažment, ktorý je takto „služobníkom všetkých“. Ani v Cirkvi to nie je inak. Cirkev, to je akoby stavebná firma, ktorej úlohou je budovať vo svete Božie Kráľovstvo a prinášať všetkým ľuďom slobodu,

život, pokoj a radosť a večnú spásu, po ktorej každý človek v hĺbke srdca túži (aj keď väčšina netuší, kde to hľadať) a ktorú pre všetkých získal a vydobyl Kristus. Robotníkmi a zamestnancami v tejto „Pánovej vinici“ ste vy, laici, Boží robotníci vo svete. A aby ste dôkladne „boli pripravení na každý dobrý skutok“ (Tit 3, 1), Kristus v Cirkvi „ustanovil niektorých za apoštolov, niektorých za prorokov, iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov, aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela“ (Ef 4, 11-12). Podobne ako vo firme, aj tu máme čosi ako „vrcholový manažment“ (pápež a Svätá Stolica v Ríme), „stredný manažment“ (biskupi na čele diecéz) a nakoniec „nižší manažment“ (farári a správcovia farností a pod.). Zmyslom ich služby Vám, veriacim laikom, je, aby ste mali po ruke všetku podporu a všetky možnosti a aby ste sami boli dôkladne pripravení na prácu, ktorú Vám Kristus zveril: premeniť na učeníkov všetky národy (Mt 28, 19) a tak uskutočniť Otcov zámer „zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi.“ (Ef 1, 10). *Lumen gentium* k tomu hovorí, že „keď sa Pán Ježiš pomodlil k Otcovi, povolal k sebe tých, ktorých sám chcel, ustanovil Dvanástich, aby boli s ním, a aby ich poslal hlásať Božie kráľovstvo (porov. Mk 3, 13 – 19; Mt 10, 1 – 42). Týchto apoštolov (porov. Lk 6, 13) ustanovil na spôsob kolégia alebo trvalého zboru, na ktorého čelo postavil Petra, vyvoleného spomedzi nich. Božské poslanie, ktoré Kristus zveril apoštolom, bude trvať až do skončenia vekov (porov. Mt 28, 20), lebo evanjelium, ktoré majú odovzdávať, je pre Cirkev navždy základom celého jej života. Pretože Cirkev je hierarchicky usporiadaná spoločnosť, apoštoli sa postarali o ustanovenie svojich nástupcov. Mali totiž nielen rozličných spolupracovníkov vo

svojej službe, ale – aby poslanie, ktoré im bolo zverené pokračovalo aj po ich smrti – odovzdali svojim bezprostredným spolupracovníkom akoby na spôsob testamentu úlohu dokončiť a upevňovať dielo, ktoré začali, pričom im odporúčali bdieť nad celým stádom, v ktorom ich Duch Svätý ustanovil, aby pásli Božiu Cirkev (porov. Sk 20, 28). Ustanovili teda takýchto mužov a potom im dali dispozície, aby po ich smrti iní osvedčení muži prebrali ich službu (sv. Klement Rímsky).“ (LG 19 a 20). Nasledujúce body, venujúce sa biskupom a kňazom, sa nás až tak priamo netýkajú, nakoľko ani biskupmi ani kňazmi nie ste. Predsa však si, s pomocou Kódexu kánonického práva, predostrieme, ako by v ideálnom prípade mala služba kňaza a biskupa vyzeráť a akým spôsobom by mal slúžiť Vám, laikom, vo Vašom poslaní. A aby ste zase Vy mohli byť ústretoví tejto službe, prijímať ju, spolupracovať a napomáhať im, aby Vám mohli slúžiť čo najlepšie – nie ako tí, ktorí „vzopreli svoju šiju a nechcú poslúchať moje slová“ (Jer 19, 15), ale ako ozajstní učeníci! UVAŽUJEME: O službe biskupa Kódex hovorí: „Diecézny biskup vo vykonávaní svojej úlohy pastiera má byť starostlivý voči všetkým veriacim, ktorí sú zverení do jeho starostlivosti, bez ohľadu na ich vek, postavenie alebo národnosť, či už bývajú na jeho území, alebo sa na ňom dočasne zdržiavajú, pričom svojho apoštolského ducha má zamerať aj na tých, ktorí vzhľadom na svoje životné podmienky nemôžu v dostačujúcej miere požívať riadnu pastoračnú starostlivosť, ako aj na tých, ktorí zanechali praktizovanie náboženstva. ... Voči bratom, ktorí nie sú v plnom spoločenstve s katolíckou cirkvou, sa má správať vládne a láskavo a rozvíjať aj ekumenizmus, ako ho chápe Cirkev. Nepokrstených má mať za takých, ktorí sú mu zverení v Pánovi, aby aj im zažiarila Kristova láska, ktorej biskup musí byť svedkom pred všetkými. ... má osobitnou starostlivosťou sprevádzať presbyterov, ktorých má počúvať ako

pomocníkov a poradcov, má chrániť ich práva a starať sa, aby si náležite plnili záväzky, vlastné ich stavu, a aby mali k dispozícii prostriedky a inštitúcie, ktoré potrebujú ... má sa v čo najväčšej miere starať o povolania na rozličné služby a na zasvätený život, pričom zvláštnu starostlivosť má venovať kňazským a misionárskym povolaniam. ... je povinný častým osobným kázaním veriacim predkladať a objasňovať pravdy viery ... Čo najvhodnejšími prostriedkami má pevne chrániť celistvosť a jednotu viery, ktorú treba vyznávať, uznávajúc pritom oprávnenú slobodu v ďalšom skúmaní právd. ... pamätajúc na to, že je zaviazaný dávať príklad svätosti v láske, poníženosti a jednoduchosti života, má sa všemožne usilovať napomáhať svätosť veriacich podľa povolania vlastného každému z nich, a keďže je hlavným rozdávatelom Božích tajomstiev, má sa stále vynasnažovať, aby veriaci zverení jeho starostlivosti slávením sviatostí rástli v milosti a aby poznali a žili veľkonočné tajomstvo.“. O službe farára hovorí: „Farár je povinný starať sa, aby sa Božie slovo celostne hlásalo tým, ktorí žijú vo farnosti ... osobitnú starostlivosť má venovať katolíckej výchove detí a mládeže; má sa aj za spolupráce veriacich všemožne usilovať, aby sa evanjeliové posolstvo dostalo aj k tým, ktorí zanechali pestovanie náboženstva alebo nevyznávajú pravú vieru. ... má usilovať poznať veriacich, zverených do jeho starostlivosti; preto má navštevovať rodiny, mať účasť na starostiach, súženiach a osobitne na žiaľoch veriacich a v Pánovi ich posilňovať, ako aj múdro karhať, keď v niečom pochybili; chorým, predovšetkým umierajúcim má pomáhať súcitnou láskou, starostlivo ich posilňovať sviatosťami a odporúčať ich duše Bohu; s osobitnou pozornosťou sa má ujímať chudobných, utrápených, osamelých, vyhnaných z vlasti a tých, na ktorých doliehajú osobitné trápenia; má sa aj vynasnažovať, aby manželia a rodičia mali podporu pri plnení svojich

povinností, a v rodine má podporovať vzrast kresťanského života. ... Farár má uznávať a napomáhať vlastný diel, ktorý majú v poslaní Cirkvi laickí veriaci, podporujúc ich združenia s náboženskými cieľmi. Má spolupracovať so svojím biskupom a s presbytériom diecézy a vynasnažovať sa, aby sa veriaci starali o farské spoločenstvo, aby sa cítili členmi tak diecézy, ako aj celej Cirkvi a aby sa na dielach, ktoré toto spoločenstvo majú napomáhať, zúčastňovali alebo ich podporovali.“ Skúste im pomôcť, aby takýmito pre Vás boli!

Blaženosť Neba je blaženosť víťazov.

Nedá sa zažiť, ak najprv nezvíťazíme: "Toho, kto zvíťazí, posadím vedľa seba na mojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a zasadol som s mojím Otcom na jeho tróne. Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvi." (Zjv 3, 21-22).

A nedá sa zvíťaziť, ak najprv nebojujeme: "Bojuj dobrý boj viery a zmocni sa večného života; veď doň si povolaný" (1 Tim 6, 12). A neexistuje boj bez námahy, obety a utrpenia, lebo "do Božieho kráľovstva máme vojsť cez mnohé súženia" (Sk 14, 22).

Ako je možné, že toto prehliadame?

Možno preto, že milujeme svet... Svet sľubuje pohodlie.

Boh pozýva k dokonalosti.

Kresťanstvo a jeho víťazstvo je v tom, že si namiesto pohodlia zvolíme dokonalosť a námahu práce na nej. O tom to je.

Hriech je pohodlie za cenu obetovania dokonalosti.

Nebo je dokonalosť za cenu obetovania pohodlia.

Písmo to hovorí tak jasne o Kristovi: "On namiesto radosti, ktorá sa mu núkala, vzal na seba kríž, pohrdol potupou a sedí po pravici Božieho trónu,... " ... a plynulo pokračuje o nás: "Myslite na toho, ktorý zniesol také protirečenie hriešnikov, aby ste nechabovali a neklesali na

duchu." (Hebr 12, 2-3). Lebo "veď na to ste povolani; lebo aj Kristus trpel za vás a zanechal vám príklad, aby ste kráčali v jeho šľapajach." (1Pt 2, 21). On sám hovorí, že "kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma." (Mt 16, 24). Ako inak, do kelu, by sme chceli do Neba dostať - než takto bojovať a zvíťaziť?

A predsa hľadáme stále iné, dúfame v iné... podľa Jeho slov, že "široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých, čo cez ňu vchádzajú. Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!" (Mt 7, 13-14).

Alebo ako hovorí otec Benedict Groeschel, jeden zo zakladajúcich otcov novej františkánskej obnovy: "Nanešťastie, keď sa kresťanstvo stane príliš pohodlným, keď si zaľahne v akomsi posvätnom materializme, keď zabudne na mocnú konfrontáciu, ktorú človek nájde pri kázaní evanjelia, stráca zmysel ustavičného pokánia. Oddaní kresťania sa môžu v takom období neurotický zamestnávať zápasmi so svojimi malými chybičkami, kým zvyšok kresťanstva, bez toho, aby ním pohli myšlienky pokánia, blažené prijíma myšlienku, že každý je spasený, že všetci sa dostaneme do neba na sánkach a že nejestvuje žiadna možnosť večného zatratenia. V takých časoch môže človek očakávať obrovský úpadok v náboženskom živote aj v iných inštitúciách Cirkvi. Kresťanstvo je založené na pokání a na uvedomení si, že musíme zápasiť, aby sme sa zmocnili Božieho kráľovstva v našom každodennom živote. Keď to kresťanstvo nerobí, začína dostávať anémiu a v niektorých častiach kresťanského sveta môže dokonca aj vymrieť. V dejinách Cirkvi sa tak stalo už veľa ráz. Deje sa to aj teraz?"

Kresťanstvo je boj ako každý iný. Jediné zvláštne na ňom je, ako toto víťazstvo dosahujeme a s kým.

Je to boj proti hriechu, čiže Egu: "Tí, čo patria Kristovi Ježišovi, ukrižovali telo s vášňami a žiadosťami" (Gal 5, 24).

Dosahuje sa nie vzopätím, ale uvoľnením as, nie premáhaním, ale opustením a zanechaním, "vyzlečením hriešneho tela" (Kol 2, 11).

Trénujeme túto slobodu askézou - čiže zanechaním, opustením žiadostivosti a závislosti, "žíte duchovne a nebudete spĺňať žiadosti tela.

Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili

to, čo chcete. Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom." (Gal 5, 16-18).

Lebo ako by si mohol milovať Boha celým srdcom, ak by časť tvojho srdcia patrila niečomu inému?

A ako by si mohol žiť a byť celý tu a teraz, keby ťa tvoje myšlienky, ilúzie a žiadostivosti pútali a odvádzali preč a k vlastneniu namiesto číreho bytia?

A ak by si naplno nebol ako Boh Je, ak by si nemiloval tak, ako Boh Je Láska - ako by si mohol v Nebi Jeho Boží Večný žiť?

	Čičava	Komárany	Memík
Po 10.2.	<i>Svätý mučeník Charalampés</i>		
	17.30 +Helena, Michal (r.Jancurová)		
Ut 11.2.	<i>Svätý hieromučeník Blažej, sebastejský biskup</i>		
	8.00 +Štefan, Anna, Michal (r.Obšasníkova)	17.30 +Anna, Michal (r.Marcinčinová) +panychýda	
St 12.2.	<i>Svätý Meletios, atiochijský arcibiskup</i>		
	17.30 +Mária, Jozef, Mária (r.Grobarová)		
Št 13.2.	<i>Prepodobný otec Martinián</i>		
	17.30 +Melánia, Jozef (r.Vilcegová)	16.00 +Ján, Anna, Jozef, Ladislav (r.Nabožná) + panychýda	
Pi 14.2.	<i>Odchod do večnosti Konštantína Filozofa</i>		<i>Volnica</i>
	9.00 +Michal, Silvia (r.Barčaiová)		17.30 +Alžbeta (r.Gerová)
So 15.2.	<i>Svätý apoštol Onezim</i>		
Ne 16.2.	Nedeľa o mámotratnom synovi <i>Svätý mučeník Pamfil, Porfyrios a ich spoločníci</i>		<i>Zbierka na opravu chrámu</i>
	9.15 *ZBP Iveta s rod. (r.Notová)	11.00 *ZBP Miroslav (r.Ragančíková)	7.30 *za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.

Spojená škola bl. biskupa Gojdiča v Prešove v školskom roku 2025/2026 otvára pre uchádzačov o štúdium jednu triedu štvorročného gymnázia pre žiakov deviateho ročníka ZŠ v študijnom odbore gymnázium so všeobecným zameraním. Ponúkaný študijný odbor je postavený na 20-ročných skúsenostiach gymnaziálneho vzdelávania s bohatou mimoškolskou činnosťou, individuálnym prístupom realizovaným v rodinnom prostredí založenom na princípoch kresťanskej viery. Prihlášku je možné podať do 20.2.2025.